

83. DE CÂND ISUS M-A MÂNTUIT

1. De când I - sus m-a mân - tu - it Mă simt prea fe - ri -
2. Lu - crez, vor-besc sau mă gân-desc: Nu-L uit pe Dom-nul
3. Chiar pi - că - tu - ra sân - ge - lui Ce-o am în i - ni -
4. Când merg sau când mă o - dih-nesc, Sunt trist sau sunt vo -
5. Și ast - fel sunt prea-fe - ri - cit, Căci via - ța mi-e-n Hris -

cit. În - trea - gă via - ță i-am pre - dat, Lui
meu. Ca lui I - sus să-n - cre - din - țez Tot
mă, Și-a - ce - ea es - te-a Dom - nu - lui, În
ios, Un sin - gur lu - cru-n - de - pli - nesc, Dau
tos. Chiar moar-tea-mi es - te un câș - tig, Me -

m-am în - cre - din - țăt.
ce es - te al meu.
sfân - ta Sa mă - nă. A - le - lu - ia! Cânt Dom - nu -
lau - dă lui Hris - tos.
reu eu sunt vo - ios.

lui. Pe veci sunt în mă - na Lui. Sunt fe - ri - cit, de

I - sus mân - tu - it, În cer am loc pre - gă - tit.